

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2320/2020
11.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у поступку принудне наплате судске таксе од таксеног обвезника АА, чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат у ..., одлучујући о ревизији таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжи 3025/19 од 12.12.2019. године, у седници већа од 11.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжи 3025/19 од 12.12.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија таксеног обвезника изјављена против решења Вишег суда у Београду Гжи 3025/19 од 12.12.2019. године.

Образложење

Решењем о извршењу наплате судске таксе Првог основног суда у Београду П 1835/19 од 24.10.2019. године наложено је НБС да са рачуна таксеног обвезника код банке „Интеза“ принудно наплати износ од 5.700,00 динара и то: на име такси на тужбу и првостепену пресуду износе од по 1.900,00 динара и две казнене таксе износе од по 950,00 динара, у року од 5 дана.

Решењем Вишег суда у Београду Гжи 3025/19 од 12.12.2019. године одбијена је жалба таксеног обвезника, потврђено првостепено решење о извршењу наплате судске таксе и одбијен захтев таксеног обвезника за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степена таксени обвезник је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. у вези члана 420. става 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту овога суда у овој правној ствари не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права. Ревидент не указује на судске одлуке у којима је у истој чињеничноправној ситуацији другачије одлучено.

Врховни касациони суд је установио да нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији и одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) у вези члана 420. става 6. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 27. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15...9/20) прописано је да против правноснажног решења ревизија није дозвољена.

Ревизија је изјављена против правноснажног решења којим је одбијена жалба таксеног обвезника изјављена против решења о извршењу наплате судске таксе. Цитираном императивном законском одредбом прописано је да у поступку извршења ревизија није дозвољена против правноснажног решења, па је Врховни касациони суд ревизију таксеног обвезника одбацио као недозвољену.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић